

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - ל"ו

1. במה הגמרא מסתפקת האם דומה דין 'משילין פירות' לדין 'מפנים קופות'?

- א. לא התירו לפנות כל הקופות שתתגלה האדמה שמא ישווה גומות. ונסתפקו האם דין זה אף במשילין פירות.
- ב. **צדדי הספק:** דווקא בקופות אסור כיון ששבת חמורה או: שאם בקופות אע"פ שיש ביטול ביהמ"ד החמירו בפירות כ"ש שאסור בפירות אסרו להעביר הפירות מגג לגג אחר כדי להשליך, ואפילו גגותיהם שוים ונסתפקו האם אף בקופות לא יפנה מבית לבית.
- ב. **צדדי הספק:** דווקא בפירות החמירו כיון שיו"ט קל בעיני בנ"א, או: אם בפירות החמירו אע"פ שיפסיד, ק"ו בקופות שאין הפסד.
- ג. בפירות אסרו לשלשל דרך חלונות או סלומות. ונסתפקו האם אף בקופות נאסר.
- ג. **צדדי הספק:** האם דווקא בפירות אסור כיון שאין ביטול ביהמ"ד. או בקופות שאין הפסד ממון ק"ו שיחמירו.

2. שיטת ר' יצחק שמואל לטלטל כסוי רק לצורך פירות הראויים אבל לא לצורך לבנים שהם מוקצה. היכן משמע בברייתות כמותו?

- א. במשנה 'מכסין את פירות'. משמע כר' יצחק. ונדחה: שה"ה לבנים, ונקט פירות משום הרישא - משילין פירות.
 - ב. במשנה 'וכן כדי יין וכדי שמן'. משמע כר' יצחק. ונדחה: שמדובר ביין של טבל שהוא מוקצה [טעם הכפילות פירות - יין: או שמדובר ביין טבל. או שרצו לחדש שיטלטל אף בשביל הפסד מועט שיש ליין]
 - ג. 'נותנין דלי תחת הדלף' ומשמע מים מלוכלכים. ודלא כר' יצחק. ונדחה: שמדובר במים הראויים.
 - ד. 'פורסין מחצלת ע"ג לבנים'. ודלא כר' יצחק. ונדחה: מדובר באבנים שנותרו מבנין וראויים לשבת עליהם ואינם מוקצה.
 - ה. 'פורסין מחצלת ע"ג אבנים'. ודלא כר' יצחק. ונדחה: מדובר באבנים מקורזלות הראויות לבית הכסא.
 - ו. 'פורסין מחצלת ע"ג כוורת דבורים בשבת' דלא כר' יצחק. ונדחה: שמדובר שיש דבש.
- ולפ"ז, הטעם שנכתב 'מפני הגשמים' אע"פ שבחורף אין דבש: א. מדובר על שתי החלות הנותרות תמיד ומהם הפרנסה לדבורים ומדובר שחשב עליהם ואינם מוקצה. ב. הכוונה מפני הגשמים ומדובר בימי ניסן ותשרי שיתכן גם חמה וגם גשמים ויש דבש.

3. מותר לפרוס מחצלת ע"ג מצודה ובלבד 'שלא יתכוון לצוד'. לכאורה אפילו לר"ש בפסיק רישא לא יועיל שאינו מתכוון?

- מדובר שיש בכוורת חלון, ואינם ניצודים, וצריך לגרום 'שלא יעשנה מצודה' ע"י שיכסה את החלונות.
- והחידוש בזה שאפילו שאין במינו ניצוד אסור לצוד הדבורים. [ולפ"ז הברייתא, יתכן שכולה כר' יהודה שיש מוקצה]

4. כלי שנתמלא בו הדלף האם מותר לשופכו ולמלאותו שוב?

- שופך ושונה אפילו כל היום. לאביי דלף מים על בית הריחיים. רבה התיר לו להביא מיטתו ליד הריחיים שיהיו לגביו גרף של רעי ויוציאם מהגשם, ואביי נתקשה שהרי אין עושין גרף רעי לכתחילה. ולבינתים נפלו הריחיים ואמר, שהגיע לו על שעבר על דברי רבו.

5. גרף של רעי ועביט של מי רגלים, מותר להוציאן לאשפה. האם מותר להחזיר הכלי?

- יתן בו מים ויטלטל אגב המים את הכלי. דין נוסף: אין צריך לטלטל הרעי בגרף אלא יכול בידו וכר' אשי שאמר לתפוש העכבר בזנבו.

6. אלו איסורי שבת נקראים 'שבות', אלו 'רשות' ואסרום חכמים, ואלו 'מצוה' ואסרום?

- א. **שבות** - לא עולין באילן - שמא יתלוש. לא רוכבין ע"ג בהמה - להו"א: שמא יצא חוץ לתחום. למסקנא: שמא יחתוך זמורה. לא שטין על פני המים - שמא יעשה חבית של שייטין. לא מטפחין ביד, לא מספקין על ירך, לא מרקדין - שמא יתקן כלי שיר.
- ב. **רשות** - לא דנין, לא מקדשין, לא חולצין, לא מיבמין - שמא יכתוב [וכשאין דיין אחר נחשב מצווה. וכן ביבום כשאין אח גדול]
- ג. **מצוה** - לא מקדשין, לא מעריכין, לא מחרימין, ולא מגביהין תרומה ומעשר - משום מקח וממכר.